

TIT MAKCIJE PLAUT

LAĐARSKO UŽE
(*RUDENS*)

LICA:

ARKTUR, prolog
SCEPARION, Demonesov rob
PLEUSIPID, Palestrin ljubavnik
DEMONES, starac Atenjanin, otac Palestrin
PALESTRA, ropkinja, Demonesova kći
AMPELISKA, Palestrina pratilica
PTOLEMOKRATIJA, stara svećenica
RIBARI
GRIP, Demonesov ribar
TRAHALION, Pleusidipov rob
LABRAKS, trgovac robljem
HARMID, Labraksov parazit
DEMONESOVI ROBOVI, tri mladića...

Radnja se zbiva u Kireni, u Africi

PROLOG

ARKTUR

Sva mora pokrećem, sve narode i čitav svod,
ja građanin sam neba i božanski rod.
Da, ja sam Arktur, moj blještavi zvezdani sjaj
pojavljuje se svakodnevno isti sat.

Da, ja sam Arktur! Čim se spusti mrka noć,
med bogovima nalazim se sjajan sav,
a danju hodam tu gdje živi smrtni puk.
I druge zvijezde na zemlju se spuštaju,
a Zéus otac bogova i smrtnika,
svih ljudi dakle, poslao nas među svijet
da spoznamo pobožnost, vjeru, djela, čud
vas ljudi i da podupremo pošten rad
i nastojanje dobrih kako traži red.

A one, koji krivo kunu se i zla
počinjaju, zapisujemo imenom
i bogovima dostavljamo. Tko vara sud
i koji želi koristiti svoju laž,
nek kaznu veću trpi neg je prevarom
sam stekao. A onog tko je pobožan,
upisujem u pločice za nagradu.

Propisali su nebesnici bozi svи
– To neka znaju oni koji čine зло! –
Da čovjek može žrtvom i odricanjem
ublažiti božanstvo. To je istina!

Krivokletnika i zločinca neće bog
ni uslišati. Uzaludno žrtvuju.

Zbog tog opominjem vas i na dobro svjetujem
da добри budete, поштени. A sad reći ћу
zbog čega amo dodođ, da razjasnim sve.

Ponajprije da znate da je Difil, Grk,
taj grčki pisac nazvao je ovaj kraj
Kirenom. A Demones (pokazuje na kuću) nastava taj dom.

Atenjanin je, prognanik je amo star
doselio, no nije zbog prevare kriv.

Pomagao je druge, upao u dug,
u nevolju, pa izgubi imetak sav.
Izgubio je još odavno svoju kćer,
ko dijete je ukrade neki razbojnik,
a od njeg kupio je nju loš čovjek – tat.

Taj čovjek bješe gnusan robljem trgovac.
I nju odraslu ovamo je doveo,
tu u Kirenu. Atenjanin neki mlad
iz škole, kad se vraćala u tužan dom,
zamijetio je, ljubavni ga spopa žar

5

10

15

20

25

30

35

40

pa curu kupi za trideset srebrnih,
da, baš srebrnih mina. Dade kaparu,
obeća da će – zakleo se! – platiti
ostatak. Trgovac pak ne održa riječ
što zadade mladiću. Kod trgovca gost
sa Sicilije boravljaše, jednak gad
ko i domaćin – trgovac. Taj predloži
da djevojku i druge, koje ima još,
za novac proda opet na Siciliju,
u Akragant odvede, paga takav čin
obogati jer – reče – na Siciliji
za takvom robom kupci su ko mahniti.

I trgovac je pristao, pa noću brod
doveze i u lađu strpa djevojke,
a tom mladiću, koji dade kaparu,
laži ispriča da djevojke u božji hram,
u Venerino odveo je svetište
da očiste se. Sam se ukrca na brod
i djevojke odvede. Ljudi su mladiću sve,
ti što su vidjeli trgovčev ružan čin,
ispričali. A mladić je požurio
u luku brže, no otplovio je brod.

Kad ovo vidjeh, dodoh momku u pomoć
pa podignem na moru silan, golem val,
oluju zatim i dakako vjetar ljut.
Pa ja sam Arktur i ne trpim gnusnu laž!

Kad izlazim, tad oštar sam, na zalasku
još oštriji i opasan i bijesan, ljut.
Obojica sad, trgovac i njegov gost,
u strahu čuće spasiv se. O oštru hrid
razmrskao se u komade njihov brod.

A djevojka i jedna još u malu čun
ukrcaše se napustivši velik brod.
Na obalu ih sad odnosi morski val
baš tamo gdje Demones starac ima dom.
Oluja mu je uništila svaki crijepljiv
i gotovo na kući razvalila krov.

Gle iz kuće rob izlazi u ovaj tren,
a skoro će i onaj mladić biti tu,

taj što je dao za djevojku kaparu.
Nek svaki od njih bude zdrav i tako jak,
da neprijatelj klone i izgubi moć.

45

50

55

60

65

70

75

80

85

I. ČIN

1. prizor

Sceparion

SCEPARION

Golemu sinoć poslao je Merkur bog,
oliju silnu, vjetrove i mukli grom.
Razvalila je i dignula čitav krov,
na kojem nije ostao nijedan crijepl
i prozore je razbila uz silan huk.

90

2. prizor

Sceparion, Pleusipid, Demones. Pleusipida prate tri prijatelja.

PLEUSIPID (mladićima)

Od vaših sam vas odvukao poslova.
Uzalud, beskoristan naš je trud.
U luci nisam mogao uloviti
tog trgovca što vodi djevojke u hram.
A sada idem u svetište Venere
gdje, reče svodnik, vodi djevojke u hram
da spremi žrtvu bogovima, sveti dar.

95

SCEPARION (misleći da je sam)

Učinio bih pametno da spremim krš.

100

PLEUSIPID

Tko to govori?

DEMONES (izlazeći iz kuće)

Hej, tu je Sceparion.

SCEPARION

Tko poziva me?

DEMONES

Taj koji te kupio
odavno.

SCEPARION

Znači tvoj sam, Demonese, rob,
moj gospodaru!

DEMONES

Odstraniti valja mulj
i mnogo zemlje. Treba popraviti krov,

105

ko rešeto je izbušen i slupan crijepl
na krovu.

PLEUSIPID

Želim tebi, oče, dobar dan!

DEMONES

Obojici! Zdrav bio!

SCEPARION

Moraš biti sin
bar ili kći, kad njega ocem nazivaš.

PLEUSIPID

Tek ja sam čovjek

DEMONES

Oca drugog traži, daj,
jer ja imadoh nekoć kér jedinicu,
a sina nisam imao. Tek kćerkicu.
I tu izgubih.

110

PLEUSIPID

Bit će, dat će neki bog.

SCEPARION

A tebi kugu, kad nas glupan ometaš,
a nakon nevremena smetaš, a nas čeka rad.

115

PLEUSIPID

Zar u toj kući stanuješ i prebivaš?

SCEPARION

Oduzimaš nam blebetanjem radni dan.

PLEUSIPID

Zar smije jedan običan i prezren rob
u nazočnosti gospodara dići glas?

120

SCEPARION

A smije li se unići u tudi dom
ovako dodijavati bez razloga?

DEMONES

Umiri se, Sceparione, budi tih,
ušuti! (Pleusipidu) Što želiš, mladi čovječe?

PLEUSIPID

Neobična je to prostota, silno зло.
U prisutnosti gospodara uzme rob
riječ prije gazde. Nešto bih te pitao.

DEMONES

Ugoditi će tebi.

SCEPARION (Pleusidipu)

Da popravim krov,
nasijeci radije trsku, dok je suho tlo.

DEMONES (Sceparionu)

Ti šuti! (Pleusidipu)

A ti zbori, ako želiš to.

PLEUSIPID

Kad zapitam te, odgovori to što znaš.
Da nisi možda vidio kud krenu tat,
kog tražim, kovrčaste kose, ponešto je sijed
i udvorica, krivokletnik, vrlo loš.

DEMONES

Ovakvih ima mnogo. Takvi meni zlo
uradiše. Zbog takvih ovdje živim sad.

PLEUSIPID

To vjerujem ti. Koga tražim, prođe tu
s dvije djevojke i krenu u Venerin hram
zbog žrtve. I to danas ili jučer još.

DEMONES

Ne, Herkula mi, davno nije na taj put
ovuda stupio u Venerin sveti hram
baš nitko jer tu netko posuđuje vrč,
posuđuje i posude pa predmete i nož,
a katkad i vatru, ražanj, svašta još.
I zdenac tu iskopah da se vodom puk
zbog žrtvovanja snabdijeva. No takav tip
ovamo nije dolazio. Nikoga
uopće dugo nije bilo.

PLEUSIPID

Izgubih sve,
baš sve što volim.

DEMONES

No po meni budi zdrav
i sretan budi!

SCEPARION

A bilo bi najbolje
da ne lutaš tu uz hram da svoj želudac
čim god napuniš. Idi jesti u svoj dom.

130

135

140

145

150

Taj što ga tražiš, nije li te pozvao
na večeru?

PLEUSIPID

Da, tako je i točno je!

SCEPARION

Ne, nećeš kući poći gladan. Samo Venera,
ta ljubav daje, a Cerera trbuš pun!
I nju potraži!

155

PLEUSIPID

Sa mnom se posprdavaš.

DEMONES

(Gleda prema obali)
O bozi sv! A što je to? Šta radi puk
na obali?

SCEPARION

Pred odlazak na dalek put
na večeri su.

DEMONES

Zbog čeg?

SCEPARION

Jučer ih je val
okupao, a vjetar razbio o hrid
sav brod tu blizu.

DEMONES

Da!

SCEPARION

A nama razbi crijepl
na krovu tu.

DEMONES

Gle, jadni ljudi plivaju.

PLEUSIPID

A gdje su ovi ljudi, molim, reci mi!

DEMONES

Od obale na desno.

PLEUSIPID

Vidim. (Pratiocima) Hajdemo
da nađemo onog gada. Dobro spominješ,

160

165

a i sam o tom mislim.

SCEPARION

Nek nam Palemon,
Neptunov pratilac sad pomogne!

DEMONES

A što to još
na žalu vidiš?

SCEPARION

Vidim, gledam žene dvije,
dvije mlade žene, a nosi ih malen čun.
Čun ljujla ih, a plima tjera ih na žal.
I to je dobro. Spasit će se, ako val
taj izbjegnu. Sad kritičan je za njih čas.
Gle, eno jedna – sjajno! – stala je na tlo.
Kormilar ne bi bolje upravljao brod.
Nek barku nosi more. Sretan bit će kraj.
Na koljenima puzi, palaj je na žal.
A ona druga s desna. Propast! To je zlo!
Zalutala je jadna.

170

175

DEMONES

Što se zbiva s njom?

SCEPARION

Neka skače! Ako vješto uspuza na brod,
i dolje padne, to će biti sretan kraj.
Bez muke spasit će se. Sad je dobro sve.

180

DEMONES

No ako želiš izaći na večeru
s tom ženom, tad ne brini. Ako ne, tad poslušaj
svog gazdu, mene. Hajdemo na večeru
sad odmah.

SCEPARION

Tako valja.

DEMONES

Onda podimo!

SCEPARION

Na večeru ču slijediti te u naš dom.

185

3. prizor

Palestra

PALESTRA

Golema zla zadeset često ljudski rod.
Ovakvu sudbu udijeli nam neki bog.
Ovako odjevena, poderana sva,
na nepoznat sam izbačena i pust žal.
Za takvu zar se sudbu rodih nesretna?
Ovakvu patnju trpim. A za kakav grijeh?
Za roditelje svoje da bar nešto znam,
umanjilo bi moje patnje čak na po,
na polovinu. Ipak moj gospodar-gad
sve izgubi u brodolomu. Ostah ja
ko jedini dobitak njegov. Pao je
u more. Uspeo se sa mnom na taj brod,
on potonu. A ovaj kraj je tako pust.

190

Ovako poderana gdje ču naći neki krov?
A hranu? Takav život bijedan je i loš.
Svud naokolo buči more. Oštra hrid
i kamenje tu leže. Pust je ovo kraj.
Ni kuće nema, nitko ne stanuje živ
tu. Bar da netko dođe i pokaže put
i stazu. Nigdje ne vidim oranice
ni naselja. Od svega tog me hvata strah.
Tjeskobe, brige sapeše mi svaki ud
i ruke, noge. Vrat mi se ukocio.
Badava što sam rođena ko slobodna.
Ko da je otac moj najgori bio rob,
ovako me je snašla teška, mučna kob.
Ne mogu se odužit što me rodiše –
ni ocu, a ni majci. Gdje mi je moj dom?

195

200

205

210

4. prizor

Ampeliska, Palestra

AMPELISKA

Šta može biti bolje nego da me smrt
svih briga riješi i nestane svaka bol?
Sva nesreća me prati, silna tare skrb.
Pretražila sam svu obalu, čitav žal,
zavirila sam čak u svaki skrovit kut
da nadem svoje pratilice neki trag
da vidim il da čujem barem njezin glas.
Sad kamo mogu? Ovaj posve pust je kraj,
a ipak tražim, neću stati. Gdje je? Gdje
ta moja druga koja sa mnom u naš čun

215

220

uniđe? Od nje ne vidi se niti trag.

PALESTRA

Sve čini mi se da sam čula neki glas.

AMPELISKA

Tko to govorí? Sad me hvata golem strah.

PALESTRA

Svi bozi dodite mi odmah u pomoć!

AMPELISKA

Pa to je neka žena! Čujem ženski glas.

PALESTRA

Da, nema sumnje. Čujem Ampelisku tu.

AMPELISKA

Palestro, ti si?

PALESTRA

Ja sam, Ameplisko, daj
oglaši se!

AMPELISKA

Da, ja sam ovdje. Tko si ti?

PALESTRA

Palestra ja sam.

AMPELISKA

Reci, gdje se nalaziš?

PALESTRA

U teškom položaju.

AMPELISKA

Sa mnom isto je.

Baš podjednako. Željela bih vidjeti
tvoj, Apmelisko draga, tvoj premili lik.

PALESTRA

I ja to želim.

AMPELISKA

Slijedi moga glasa zvuk!

PALESTRA

Na desno skreni. Pruži mi i ruku daj!

AMPELISKA

Na, evo!

PALESTRA

Pa ti živiš, ti si blizu, tu!

AMPELISKA

Da, živim. Ruku si mi , eto, dotakla.
Ded, bliže dođi, padni mi u zagrljav!
Oh kakve patnje prođoh.

PALESTRA

Brže krenimo
odavde.

AMPELISKA

Kamo?

PALESTRA

Slijedimo kraj žala put.

AMPELISKA

U dronjcima tim kamo ćemo? Što je to?

PALESTRA

Šta vidiš?

AMPELISKA

Vidim neku zgradu, neki hram!

PALESTRA

Gdjeg?

AMPELISKA

Tamo desno!

PALESTRA

Mora ovdje neki bog
stanovati.

AMPELISKA

To je jasno da je bog
jer kraj je lijep, a ne pustinja. Bijednice
nas dvije potražit ćemo zaštitu i krov.

5. prizor

Svećenica, Palestra, Ampeliska

SVEĆENICA

Tko traži da mu priteknemo u pomoć?

Napustih hram, izadžoh čuvši neki glas.
Iza hrama Venerina izašla sam amo van
jer Venera će nevolnjiku pomoći.

PALESTRA

Oh, zdravo, majko!

SVEĆENICA

Zdravo, kćeri obadvije!
Odakle pristigoste prljave i blatnjave
po haljinama? 255

PALESTRA

Doživjesmo brodolom,
no nismo mi odavde. Naš je rodni kraj
daleko.

SVEĆENICA

Sigurno vas doveo je konj,
od drva brod, savladavši sav voden val.

PALESTRA

Baš tako!

SVEĆENICA

Stvarno bolje bi učinile
da u bjelini posjetite ovaj hram.
Ovako ne možete ući. 260

PALESTRA

Nas je brodolom
na moru zadesio. Gdje da pošten dar
i žrtvu čistu dobavimo? Grlimo
i bacamo se na koljena pred tobom
da primiš nesretnice nas pod božji krov.
Milosrdna nam budi! Mi smo same dvije
na svijetu nikog nemamo. To nam je sve.
(Pokazuje na poderanu odjeću)

SVEĆENICA

Da, vidim, ustanite! Shvaćam vašu bol
i nesreću. Hram Venerin ja čuvam tu. 270

AMPELISKA

Zar to je hram Venerin?

SVEĆENICA

Svećenica njena sam
u ovom hramu. Štitit ću vas obadvije

PALESTRA

Dobrota tvoja golema je. Hvala ti!

SVEĆENICA

Za svoju dužnost za bijednike dobro znam.

PALESTRA

Zahvalnost našu zaslužuješ za svoj čin. 275

SVEĆENICA

I treba tako. Nad nama je Zeus-bog.

II. ČIN

1. prizor

Ribari

RIBARI

Siromašan i neuk bijedan mali svijet,
u oskudici provodi svoj čitav vijek,
kad nije boljemu zanimanju vješt.
Ja kao ribar patim, nemam bog zna što
jer udica i mreža zanat moj je slab.

U moru tražim hranu tek kad padne noć.
To za nas je, palestra, utrka i cilj.

Tad s drugovima ribarima u naš čun
ukrcamo se, počinje naš mučan rad.

Sardela, skuša, oslić, tuna ili kit
i druge morske ribe – to su ulov naš,
od sreće ovisan je često sav naš trud,
pa ako ništa od ulova ne bude,

bez večere u krevet gladni ležemo.
Tek koja školjka pronađe se. Ponekad

u hramu zamolimo dobru Veneru

u ribolovu da nam dođe u pomoć. 290

2. prizor
Trahalion i ribari

TRAHALION

Znam moram biti pažljiv, a i oprezan
da s mojim gazdom sastanem se za čas dva
pa mimoći ne smijem se putem s njim.
Naručio je da se susretнемo tu
kod Venerinog hrama. Ovaj vrli muž
o gazdi dat će nekakvu mi obavijest

jer on je ribar, vidim to po oruđu,
po udicama. Školjke mogu vašu glad
tek jedva nasititi. Vi ste gladan svijet,
siromašan.

RIBARI

Pa takav naš je život sav
siromašan jer poznajemo glad i žeđ.

TRAHALION

Hej, ribari, da nije tuda neki mlad
ljepuškast, snažan, crvenkasta lica, pun
prošetao i s njime pratioca tri
u ogartaču i odjeven kao Grk.
A svaki od njih nosio je kratak mač.

RIBARI

Ovakav nije prošo, bar koliko znam.

300

TRAHALION

A debo i čelav podmukao tip,
trbušast, povisok i ima plosnat nos
i varalica naočigled pravi tat,
ne poznaje taj poštenje, ne zna šta je bog,
sav smrknut, niska čela, gleda kao pas
i vodi sobom ljepuškaste cure dvije.

305

RIBARI

Ovakvog prije naći češ kod krvnika,
a ne na mjestu gdje Venerin stoji hram.

TRAHALION

A jesli ga video?

RIBARI

Ne, nisam, ne!
I zbogom! (Ribari se udaljuju)

TRAHALION

Zbogom! Tako sam i mislio.
Taj lopov, varalica, robljem trgovac
odjedri i odvede obje djevojke.
Pogadjač baš sam vještak kao kakav враć.
Na večeru je moga gazdu ovaj skot
da dođe zvao. Ali nikog nema tu.
Da počekam dok ne dođe gazda moj?
I svećenici idem koja čuva hram
božanstva. Pitat će je da li ona zna.
Da, uči će i tu će dobit odgovor.

310

315

320

325

(Ulazi u hram)

3. prizor
Ampeliska, Trahalion

AMPELISKA

(Svećenici koja se nalazi u hramu)
Razumijem, da pokucam na ovaj dom
u susjedstvu da zamolim vode vrč.

330

TRAHALION

Šta čujem? Moje uši čuju neki glas!

AMPELISKA

Tko govori? Koga vidim?

TRAHALION

Nije li
to Ampeliska izašla ovuda van
iz hrama?

AMPELISKA

To je, vidim Pleusidipov rob
Trahalion.

335

TRAHALION

Pa to je Ampeliska, dobar dan!

AMPELISKA

I tebi, kako si?

TRAHALION

Zlo! Reci dobru riječ,
zaželi dobru želju kao sreće znak.

AMPELISKA

Pošteni, mudri uvijek zbole istinu.
A gdje je, reci, Pleusidip, gospodar tvoj?

340

TRAHALION

Zar nije tu unutra?

AMPELISKA

Nije stigao
ni on ni itko drugi.

TRAHALION

Šta, zar nije tu?

AMPELISKA

Ne, nije!

TRAHALION

No bar večera je spremna već.

AMPELISKA

A kakva večera bi bila spremna, molim te?

TRAHALION

Pa unutra ste žrtvovali.

AMPELISKA

Buncaš! Što?

345

I sanjaš.

TRAHALION

Labraks tvoj, to dobro znam,
na večeru je pozvao Pleusidipa,
mog gospodara.

AMPELISKA

To me ne začuđuje.
On vara ljudi, bogove i čitav svijet.
Da, tako radi svaki svodnik, lopov, gad.

350

TRAHALION

Zar niste žrtvu žrtvovali ti i on,
tvoj gazda?

AMPELISKA

Što to buncaš, što to govoriš?

TRAHALION

Pa što ste radili tu?

AMPELISKA

Izbjegosmo morski val
i propast, sve opasnosti i samu smrt,
pa meni i Palestri dade sklonište
u hramu svećenica drage Venere.

355

TRAHALION

To znači da je Pleusidipova, znam sad,
Palestra ljubavnica moga gazde tu.

AMPELISKA

Da, tako je!

TRAHALION

Da, ugodna je ova vijest.

No volio bih znati kakvo li ste zlo
pretrpjeli vi.

360

AMPELISKA

Prošle noći naš se brod
sav razbio.

TRAHALION

Što govorиш i kakav brod?

AMPELISKA

Naš gazda htio nas je na Siciliju
otpremiti unajmiv neki tuđi brod,
a taj potonu.

TRAHALION

Neptun vaš je bio spas
od njega boljeg kockara ne poznajem,
kad kocku baci, on pogodi odmah šest
krivokletnika potop na morsko dno.
A gdje je Labraks? Gdje se sada nalazi?

365

AMPELISKA

On? Valjda mrtav. Previše ga morski val
počastio i popi vode previše.

370

TRAHALION

Te riječi za mene su slađe nego med.
A kako ste se spasile vas dvije zla?

375

AMPELISKA

Nas dvije kad vidjesmo da lada lupa hrid,
iskočimo. Tad uže sam odvezala
od broda, čim sam ugledala oštu hrid
i na taj način oslobođila svoj čun.
I tako vjetar nosaše nas cijelu noć,
na spasonosni napokon nas dogura žal
na pola mrtve.

TRAHALION

Znam: blažen Neptun bog.
On spasi što je dobro, a uništi zlo.

380

AMPELISKA

Zlo nek od tebe ode!

TRAHALION

Da, i od tebe.

Odavno znadoh da taj Labraks snuje zlo,
pogoditi sam morao.

AMPELISKA

Gospodar tvoj
i ti tog svodnika ste morali dan i noć
sveudilj vrebati i tako spriječiti mu bijeg.

385

TRAHALION

Zbog čega ovo pričaš?

AMPELISKA

To je posve jasna stvar.

TRAHALION

Ded poslušaj me! Kad se poděš kupati,
sve svučeš, treba paziti na haljine
i vrebati da ne šulja se kakav tat
jer čuvar ne zna kakav lopovski je lik
odvedi me unutra.

390

AMPELISKA

To je božji hram
i ne smiješ unići. Nju ubija plač,
unutra sjedi, jauče.

TRAHALION

Ganuta? Zbog čeg,
zbog čega plače?

AMPELISKA

Ne plače bez razloga
jer kutiju joj oduze taj svodnik-smrad,
taj trgovac. A kutijica jedini je trag
da može naći roditelje. Boji se
da kutija je izgubljena.

395

TRAHALION

Gdje li je
ta kutijica bila?

AMPELISKA

Tamo gdje i brod
ta kutijica bješe. S kovčegom na dnu
potopila se. S kutijicom mogla bi
upoznati i roditelje, za svoj rod
bi mogla sazнати. Taj zločinac
zadržati je htio slobodnjakinju

400

405

ko ropkinju, a svoj sloboden i čestiti rod
dokazat može kutijice sadržaj.

AMPELISKA

A sada sve to na morskome leži dnu
na mjestu gdje je potonuo i sam brod.
I trgovčev zlato i dragulji svi.

410

TRAHALION

No netko će uronit i iznijeti van.

AMPELISKA

Palestri je to gubitak i velika bol.

TRAHALION

Unutra idem, tješit će je, kušat će
umanjiti gubitak i utišat jad
jer nuda uvijek postoji.

AMPELISKA

Da, nuda - spas,
a nuda često razočara, nestane.

415

TRAHALION

Unutra idem. (Odlazi)

AMPELISKA

Ja će ovaj velik vrč
od proročice napunit kod susjeda
i donijet vodu. Nisam nikad do sada
upoznala ovako ženu pobožnu
i dobru staru. Blagoslov joj dade bog.

420

Ko kćeri nas je prihvatiла rodene,
izbezumljene, mučio nas val i strah.
Nek vodu zgrije da speremo blata trag.
Da ne čeka me, kako reče, molit će
u ovoj kući malo vode. Kucat će
na ova vrata. (Kuca na vrata susjedne kuće)
Otvorite, molim vas!

425

4. prizor

Sceparion, Ampeliska

SCEPARION

Na vratima tko lupa bučno?

AMPELISKA

To sam ja!

SCEPARION

Gle, lijepo cure!

AMPELISKA

Prijatelju, to sam ja!

SCEPARION

Ljepotice, oh, zdrava bila stoti put.

AMPELISKA

Ovamo dođoh.

SCEPARION

Bit ćeš kod nas voljen gost
kad navečer mi dođeš. Sad je jutro tek,
ljepotice.

430

AMPELISKA

Da nisi prisian previše?

SCEPARION

O sveti bozi, kakvo tijelo, kakav stas
i kakva koža, smede oči, tanak vrat,
za poljupce je rođena.

AMPELISKA

Ne nisam ja
djevojčura, što misliš, i što nudi se
na ulici za zabavu za na sat dva.

435

SCEPARION

Zar ne smijem te podragati?

AMPELISKA

Pusti to!

“Za brbljanje i trice nije sada čas
ni vrijeme jer zadatak imam kao dūg.

440

SCEPARION

Što želiš dakle?

AMPELISKA

To, što nosim, kazuje
što želim. Starica što čuva sveti hram,
zamolila je svećenica vode vrč
bar kaplju dvije.

SCEPARION

Iskopasmo odavno
taj bunar za nas i za naše potrebe.

440

AMPELISKA

Pa prilika je sad da strancu pomognes.

SCEPARION

Učinit moram uslugu ko građanin.

AMPELISKA

Kad moje srce žudi, moju molbu čuj.

SCEPARION

Kad srce prizivaš, tad uzmi vode tu.
To mnogo znači. Deder, dodaj taj mi vrč.

450

AMPELISKA

Na, evo pa donesi brže, žurim se.

SCEPARION

Povratit ču se, draga, s vodom isti tren.
Trenutak pričekaj me, srce, za čas evo me.
(odlazi)

455

AMPELISKA

Što će mi reći svećenica, dugo se
zadržah. (Gleda prema obali)

Što je tamo? Gledam blizi žal.

Gle moj gospodar i sa Sicilije gost.

A mislite smo; proguta ih morski val.

Zaslužio je lupež, lopov takvu smrt.

Sad brže moram Palestri objasnitи,

požuriti u Venerin presveti hram

i javiti joj nesreću. Nas obadvije

obujmit čemo oltar da nas zločinac

ne uhvati. To palo mi je napamet.

460

5. prizor

Sceparion

SCEPARION

Ta tko bi znao da je bunar tako lijep,
da pruža takvu nasladu kad nosiš vrč!

A bunar mi se sada pličim pričinja,

bez muke vodu izvukoh ljepotici.

Na, tu je voda, uzmi, nosi ovaj vrč.

Do danas nisam znao da ču trenutno
zavoljeti tu djevojku već isti čas,

čim opazih je. Nisam niti mislio.

465

470

A prava je ljepotica. No gdje je sad?
 Da, gdje je sada? Skriva li se, nema je.
 Pričinilo mi se da tu je. Gorim sav.
 Da ne ruga se meni? Vrč ću stavit tu.
 A što ako ukradu vrč? Ta on je njen,
 iz Venerinog hrama. Njegov krasni rub
 znak nosi božji. Što ako me poslije vlast
 ulovi, ščepa, ostaje mi samo smrt.
 Unići ću i svećenicu moliti
 da izade i da uzme vlastit vrč.
 Unutra ću ga unijeti i pozvati.
 Ptolemokratijo, preuzmi, nosi ga!

475

6. prizor
 Labraks, Harmid

LABRAKS

Tkogod poželi prosjački zaslužit štap,
 taj neka sebe sâm Neptunu povjeri.
 Da nikada bar nisam kročio na brod!
 Tko povjeri se Neptunu, taj pati zlo.
 A gdje je onaj uzrok moje propasti?
 Gdje, dolazi!

485

HARMID

Što žuriš tako Labrakse?
 Ne mogu tako brzo slijedit korak tvoj.

490

LABRAKS

Da te barem onda k sebi stisla smrt!
 Kad dovedoh te k sebi, jao bozi svи,
 prokletstvo si navukoh i veliko zlo
 i to što s tobom ukrcah se na taj brod.
 Na zlo me vukla tvoja lažna, zlobna riječ.
 Sad dobro vidim, nije čudo nimalo
 što lađa se gdje bješe razbila o hrid
 i blago sve se potopilo s njom na dno.
 Palestra i Ampeliska pa gdje ste vi?

495

HARMID

Za hranu ribama potonuše na dno.

500

LABRAKS

Za to je kriva tvoja prevara i laž.

HARMID

Zahvalnost mi golemu ipak duguješ
 od neslavnog te slavnim učinio val.

LABRAKS

Koješta! Ti si ipak uzrok moga zla.

HARMID

A ja sam od tebe još mnogo bijedniji.

LABRAKS

A ti, Neptune okupao si nas sve
 odjevene da od hladnoće trese me
 mraz, grozница.

HARMID

Kovači bar su sretniji,
 uz oganj sjede na topлом i sigurnom.

LABRAKS

Što nisam patka vrlo vješta plivanju?
 Iz vode izašao bi zdrav, posve suh.
 No sada moj je kovčeg dolje tu na dnu,
 a moje srebro progutao gladni kit.

HARMID

I moje srebro, bogatstvo i moje sve.

LABRAKS

Ogrtač taj i tunika preostaše.
 Da, propao sam posve!

HARMID

Sa mnom isto je.

LABRAKS

Da barem su mi ropkinje taj brodolom
 preživjele. Pleusidip čak je kaparu
 za curu, za Palestru dao unaprijed.
 Sad vrijedilo bi, dobio bi više još.

HARMID

A šta se tužiš, čemu takav blesav plač?
 Ta imaš jezik, naplatit ćeš svaki dug.

8. prizor
 Sceparion, Labraks, Harmid

SCEPARION

Što rade ove dvije djevojke? Zašto hram
 ne ostavljaju? Što na koljenima kip
 ovako obje prigrljuju Veneru?
 Sirotice su. Neptunov je morski val

510

515

520

525

isprevrtao, napokon ih je na žal
izbacio.

LABRAKS

A gdje su, reci, ženske te?

SCEPARION

U hramu su unutra.

LABRAKS

Kako im je sad?

SCEPARION

Baš kao meni i tebi.

LABRAKS

Bolje su.

530

SCEPARION

To ne znam baš.

LABRAKS

A kakav im je stas i lik?

SCEPARION

Ovakav da bih, da popijem čašu dvije
od loze vina, zagrljio.

HARMID

Mlade su

bez sumnje.

SCEPARION

Jesu, idi pa ih pogledaj.

LABRAKS

To sigurno su moje cure, Harmide.
Unići će! (Ulazi)

535

HARMID

Neka te odnese zlo!

Da l' tvoje su il' nisu, baš je ista stvar.

(Sceparionu) Da prespavam gdje, pokaži mi neki kut.

SCEPARION

Tu spavaj! Nitko neće te ometati
jer taj je prostor javni.

HARMID

Sav sam poderan
koliko vidiš, i haljine blatne su,

540

dozvoli mi da uđem da se osušim
i ponudi mi siguran i topli krov
da promijenim odijelo suho, dodaj mi
dok moje se osuši, pa da budem suh.

SCEPARION

Pokrivač imam samo ovaj, taj je suh
pa ako hoćeš dat ču ti ga, njime se
ogrni sav kad jača kiša navali.
A svoj mi dodaj, da se suši stavit ču.
Tog kupanja sam sit jer cijelu prošlu noć
u moru sam se nakupao. Da peri se
i namaži baš ako želiš. Ništa ti
ne mogu dati. Neću da mi budeš gost
u našoj kući. (Odilazi)

550

HARMID

Odilaziš. On je krut
i ogavan jer robovima trguje.
Pogibelji smo sretno morske izbjegli.
U Venerin ču na spavanje ući hram.
Napojoj nas pošteno je Neptun bog.
Doduše nismo grčko vino nego sol,
sol morsku s vodom pili. Mamurluk ču tu
na ovom mjestu prespavat. A vidjet će
što radi onaj svodnik. Idem unutra
da pogledam, da vidim kako stoji stvar.

555

III. ČIN

1. prizor

Demones

DEMONES

Neobično ljudima se katkad ruga bog
i bozi kada šalju neobične sne.
Kad zaspje čim na svijet se spusti mrkla noć.
Ni onda čovjek ne uživa odmor, mir.
Ja usnuh prošle noći neobičan san
i čudan, rekao bih blesav, skoro lud.
U snu opazih kako majmun penje se
do gnijezda lastavice. Ali nije mogao
do gnijezda uspeti se pa od mene zatraži
da posudim mu ljestve. A ja odbih mu
tu molbu, rekoh lastavice kćeri su
od bogova onako, kako kaže mit:
Filomele i Prokne bješe otac kralj
Atenjanin, a Pandion se naziva.

565

570

575

Da podsjetim vas na taj stari grčki mit:
da Prokne se je lastavicom stvorila,
a njena sestra, slavuj, ima krasan glas. 580
Znam s Filomelom, sestrom Prokne, Tezej kralj
učinio je zločin, preljub u šumi.
Sve njih je pokažnjavao Jupiter, naš bog.
A trećom pticom Tezej posta pupavac.
Sad znate da je ptica pravi božji stvor,
zlostavljati ih zato nitko ne smije. 585
No majmun se naljuti. Uhvatih ga ja
i strphah ga u zatvor. Što taj znači san,
to ne znam. Ne znam kakav to je njegov znak.
Iz Venerinog sada čujem hrama krik
neobičan i to me iznenaduje. 590

2. prizor
Demones, Trahalion

TRAHALION

(izlazeći iz hrama)

Kirenjani, pritecite mi upomoć!
seljaci i došljaci, čitav hrabri puk
u nesreći pomožite mi i u zlu,
ne dopustite da se zločin dogodi. 595
Zaštite po zakonu sve prognane,
dotrčite iz ovih stopa u taj hram.
Kod Venere potražile su zaštitu
i pribjegarkama požur'te, neka spas
od vaših snaga zadobiju, molim vas!
Pa vi ste čuli moju viku i moj krik.
Tiraniji i zločinu zavijte vrat!
Pomožite, požurite!

DEMONES

A šta je sad?

TRAHALION

Tkogod ti bio, starče, tvoja koljena
za milost grlim.

DEMONES

Pusti koljena i krik
taj svoj mi protumači.

TRAHALION

Molim, zaklinjem
da nabavite brže bolje neki lijek
jer bunika je ljetos baš urodila
i kapljice za oči neke nadite

da Demones živ, čilo stigne, posve zdrav,
a ne krmeljiv u Kapuu.

DEMONES

Da nisi lud!

TRAHALION

No želiš li si, starče, sreću, nemoj mi
odbijati svu pomoć.

DEMONES

Ja te zaklinjem
i svojim tijelom, petama i ledima
u ovom ljetu ako se nadaš ubrati
od šiba bogat plod svih zala, zašto si
toliku viku podigao?

TRAHALION

Zašto spominješ
zlo, nesreću, a želio sam najbolje.

DEMONES

Sve dobro zborim da te dobra stignu sva,
zaslužio si takvo.

TRAHALION

Ded me poslušaj!

DEMONES

O čemu pričaš?

TRAHALION

U hramu su žene dvije,
na tvoju pomoć računaju. Muči čak
i svećenicu.

DEMONES

Koji čovjek objestan
tu svećenicu zlostavlja i mrcvari
i gdje su obje žene? Tko im čini zlo?

TRAHALION

Govorit ču o tome, priliku mi daj.
Dvije žene grle Venerin božanski kip.
Taj tko ih muči, taj skot ne poznaće stid,
tat, lopov, svodnik. Treba da su obadvije
odavno na slobodi.

DEMONES

Taj nikoga ne štuje.
Šta da još kažem?

630

TRAHALION

Varalica, podli smrad
i zakon krši, bestidan je, podlac riječ
da dalje grdim tog zločinca koju još
da upotrijebim? Izraz svodnik kaže sve.

DEMONES

Zavrijedio je za sve svoje zločine
sve vrste kazni.

635

TRAHALION

Čak je svećenici vrat
taj gad pritisnuo.

DEMONES

Taj će okajati grijeh.
Izadite iz doma moji robovi,
Turbalione i Sparakse! Gdje ste sad?

TRAHALION

Unutra brže, priskočite u pomoć!

640

DEMONES

Ponavljam neću vam naredbu. Udrite!

TRAHALION

Ko krmaču rasjecite i njegov drob
ko yješti kuhar izvadite.

DEMONES

Vucite
tu svinju za noge i s njime brže van.
(Robovi ulaze u hram)

TRAHALION

Krik čujem viku. Odjekuje šaka tup
i mukao se udaraca čuje zvuk.

645

Iz njuške će mu istjerati Zub po Zub.
Dvije, eno, uplašene žene napuštaju hram.

3. prizor

Palestra, Ampeliska, Trahalion

PALESTRA

Sad lišene smo svake nade u naš spas,

bez sredstava smo, a nemamo niti groš.

650

Sve naše patnje video je ovaj hram
i pest svodnika. Okrutno je obadvije
od svećenice otkinuo, premda kip
od straha grlile smo bijedne uzalud.
Za svetinje i bogove taj ljudski smrad
i izmet malo mari. Samo može smrt
nas spasiti.

655

TRAHALION

No što to znači govor taj?
Da utješim ih. Palestra ti si?

PALESTRA

Tko je to,
tko zove?

TRAHALION

Ampelisk!

AMPELISKA

Tu sam! Čujem glas.

TRAHALION

Umirite se, ohrabrite. To sam ja,
Trahalion.

660

PALESTRA

A kad će biti muci kraj
da izbjegnemo surovost i ovo zlo

TRAHALION

Ušutitel! Budale niste. To sam ja.

AMPELISKA

Šta da nas tjesiš? Zaludu je svaka riječ.

PALESTRA

Kad nema nešto sigurno da upomoć
pritekneš pa me spasiš, više volim smrt
da dalje ne patim i trpim surovost,
brutalnost gospodara jer me grozani strah
obuze. Od užasa se tresem sva.

665

No obje nas je Neptun jak i snažan bog
okupao. Da, nesretan je slučaj kriv
što nismo odjevene kako traži red
za oltar.

670

TRAHALION

Dobro, pravo zborite.

No pogledajte amo! Sada dolazi
gospodar moj i ujedno vaš zaštitnik.

675

4. prizor

Demones, Labraks, Trahalion, Palestra, Ampeliska

DEMONES

Izadi, gade, i napusti odmah hram,
ti najveći si zločinac i ljudski smrad.
A vi uz oltar posjedajte! Gdje su dvije
te djevojke?

TRAHALION

Ded, sad onamo pogledaj!

DEMONES (Labraku)

Ovamo dodì, bliže priđi, stani tu,
ti vrijedaš što je sveto. (robovima)
Vi mu razbijte
svu njušku.

680

LABRAKS

Nepravedno patim, ti si krv!

DEMONES

Još drznik taj se prijeti.

LABRAKS

Otimate mi
to, što je moje, moje roblje, moje su
te djevojke. Da, nepravedan vaš je čin
i postupak.

685

TRAHALION

Nek u Kireni senat naš
o tom odluči. Obje sad su slobodne.
U zatvoru bi odležao čitav vijek,
ti morao bi tamo biti dok si živ!

LABRAKS

Te obadvije odvest ču posjed svoj!

690

TRAHALION

Ded kušaj samo ispružiti na njih prst
da dobiješ ih.

LABRAKS

Šta će biti?

TRAHALION

Vidjet ćeš.

LABRAKS

Da nije možda nepravedno odvesti
iz hrama ove cure?

DEMONES

Tako zakon naš
zabranjuje.

LABRAKS

A naš to ne zabranjuje.
Te cure, starče, možeš si zadržati
tek ako srebrom platiš.

DEMONES

Venera je njihov štit.

LABRAKS

Nek bude, ako plati!

TRAHALION

Njihov grčki rod
dokazuje da slobodne su.(Pokazuje na Palestru)
Njen je rodni grad
Atena, a Palestra, druga, potiče
od plemenita roda.

DEMONES

Što čujem? Što?

TRAHALION

Atena njoj je rodni grad.

DEMONES

To znači da smo sugrađani ti i ja.
(Palestra mu klimanjem glave potvrđuje)

TRAHALION

(Demonesu)

Ti nisi iz Kirene?

DEMONES

Ne, nego u Atici,
baš u Ateni rođen sam.

TRAHALION

Daj, brani ih
te sugrađanke tvoje.

695

700

705

DEMONES

(Promatrujući Palestru)

Kad te gledam sad,
na moju nesreću me sjeća sav tvoj lik.
Odgoojih kćerku, kad navrši ljeta tri,
tad nesto, sad bi bila velika ko ti.

LABRAKS

Ja kupih obje i isplatih dobro sve
sve bivšem gazdi. Sad, dakako, moje su.
Gdje rodiše se one, nije moja stvar,
u Tebi ili Ateni ili bilo gdje,
kad platih, kupih, to je jasno, moje su.

710

TRAHALION

Ti otmičaru mladih djevojaka, tat,
ti nisi nego lopov, tvoj je zanat loš.
Odakle je ta druga? Ne znam njezin grad,
u kojemu se rodi, ali jedno znam
da Ampeliska mnogo je poštenija
od tebe i od mnogih takvih kao ti.

715

LABRAKS

Da nisu tvoje?

TRAHALION

Vidjet ćemo čiji tur
pretrpjjet može više dotakni se njih,
i iskopat ću ti oči.

LABRAKS

Obje odvest ću.

TRAHALION

Što kaniš sad?

LABRAKS

Vulkana mislim dovesti
jer on je neprijatelj blage Venere.
(Labraks se približava Demonesovoju kući)
Da l' ima koga?

725

DEMONES

Samo ded dotakni stup
od vratiju, tad vidjet ćeš što znači pest.

DEMONES

Tad bit će vatre, zapalit ćeš golem plam.

LABRAKS

I ja ću naći vatru. Zapalit golem žar.

DEMONES

Zar za tvoj sprovod, da se spali sav svoj trup?

730

LABRAKS

Ne, da uz oltar zapalim sve živo tu.

DEMONES

Da samo vidim. Stradat ćeš za tren il dva
i kao hrana pticama ćeš postat sâm.
Pa to je onaj ludi majmun iz mog sna,
taj što je htio lastavice ukrasti
iz gniazda.

735

TRAHALION

Starče, da te nešto zamolim.
Te dvije pričuvaj i spriječi nasilje,
dok svoga gospodara nadem.

DEMONES

Njega tu
dovedi brže!

TRAHALION

(Pokazujući na Labraksa)
Nek ne odlazi!

DEMONES

Taj, ako li se makne, taj će platiti
svoj bezobrazluk.

740

TRAHALION

Pripazi ga.

DEMONES

Pazim ga.

Otidì.

TRAHALION

Pazi! Taj je lukav lopov, tat,
za krvnika je prava dobit takav smrad.

5. prizor
Demones, Labraks, Ampeliska, robovi
DEMONES (Labraksu)
Na izbor imaći da dobiješ batina,
a možeš bez njih proći ako miruješ.

745

LABRAKS

To što ti pričaš, ne brine me ni malo.
Odvući ču od tog oltara obadvije,
za kosu obje.

DEMONES

Pokušaj pa tvoj će tur
oprobati niz udaraca.

LABRAKS

Hoću baš,
nek Heraklo mi bude svjedok!

DEMONES

Hajde, daj,
no znaj da moraš pretrpjeti silno zlo.

750

LABRAKS

Koliko zlo?

DEMONES

Po mjeri svodnika.

LABRAKS

Za tvoje prijetnje ne marim.

DEMONES

Dotakni se
njih.

LABRAKS

Hoću odmah!

DEMONES

Sada ćemo, hajdemo
Turbalione, ded pripremi toljagu!

755

LABRAKS

Zar toljagu?

DEMONES

Da brzo. Sve po zasluzi.
Onako kako za svodnika priliči.

LABRAKS

Dobitak izgubih na brodu i svoj šljem
pa valjda mogu tu sa svojim vlasništvom
porazgovoriti?

DEMONES

Ne, ne možeš niti to.

760

LABRAKS

U ušima mi bruji nešto, ružan zvuk.

DEMONES

Ded, Sparakse, u ruke uzmi deblji štap,
a i vi drugi s batinama pridite
pa ako prema njima pruži mali prst
i djevojkama prozbori čak jednu riječ
i ako neće poslušati, udrite.
Polomite mu toljagama svaki ud.

765

LABRAKS

Zar nećete me pustiti da otidem?

DEMONES

Kad rob se s gospodarom vrati ovamo,
tad možeš kući. A dotle pokori se
tom, što naredih.

(Odilazi kući.)

770

LABRAKS

Sad je Venerin to hram,
a za čas je Heraklov. Tako odredi
taj starac. Kamo, kuda i u koji smjer
da krenem, kamo da udarim u bijeg,
kad zemlja su i more neprijatelj svud.
Palestra!

770

PALESTRA

Šta je?

LABRAKS

Ne, to nije ona, ne!
Hej, Ampeliska!

ROB

Pripazi i čuvaj se!

LABRAKS

Da odem, pustite me!

ROB

Idi, ako želiš to.

LABRAKS

Pa hvala! (Robovi dižu toljage)
A što to radite? Što hoćete?

780

ROB

Kroz svoju njušku nemoj opet valjat laž.

LABRAKS

Ma bilo kako bilo, nesretan sam ja.
A ipak ču ih danas jošte vratiti.

6. prizor

Leusidip, Trahalion, Kabraks, robovi, Palestra, Ampeliska, Harmid

PLEUSIPID

Što? Curu htjede silom svodnik odvući
od svetog Venerinog oltara?

TRAHALION

Tako je!

785

PLEUSIPID

Pa što ga nisi ubio?

TRAHALION

Ne imah mač.

PLEUSIPID

Što nisi uzeo batinu ili štap?

TRAHALION

Da batinom ga i kamenjem kao psa
u bijeg natjeram jer je zločinac i gad?

LABRAKS

Znam, propao sam. Eno Pleusidip je tu,
izlupat će me pa od mene niti prah
preostat neće.

PLEUSIPID

Zar još uvijek one dvije
uz oltar sjede?

TRAHALION

Kraj oltara još su tu.

PLEUSIPID

A tko ih čuva?

TRAHALION

Neki dobri stari muž
ko susjed u blizini živi. Brine se
i pazi ih na moju molbu. Nije sam,
no s robovima. Vodi dobro brigu tu.

790

795

PLEUSIPID

Povedi me do svodnika. A gdje je on?

LABRAKS

Zdrav bio!

PLEUSIPID

Samo pazi da ti budeš zdrav!
Što više voliš, batine ili slomljen vrat?

800

LABRAKS

Ni jedno, a ni drugo.

PLEUSIPID

(Trahalionu)

Potrči na žal

i neka žure. Gada odvest će na sud.
Te momke ja dovedoh. Njega krvniku
izručit će.

LABRAKS

A što sagriješih?

PLEUSIPID

Pitaš još?
Zbog ženske uzeo si dobru kaparu.

805

LABRAKS

No odveo je nisam.

PLEUSIPID

Zašto niječeš čin?

LABRAKS

Ukrcah je, no ipak nisam odveo
i rekao sam da ču u Venerin hram
naići. Eto vidiš sad sam uprav tu.

PLEUSIPID

Pred sudom ćeš objasniti, a sad slijedi me!

LABRAKS

Priteci, moj Harmide, steže moj mi vrat.

HARMID

Tko to me zove?

LABRAKS

Vidiš, eto, vode me.

810

HARMID

Da, vidim.

LABRAKS

Nećeš priteći mi u pomoć?

HARMID

A tko te vodi?

LABRAKS

Mlad je čovjek Pleusidip.

HARMID

Ohrabri se!

PLEUSIPID

Što oklijevaš?

LABRAKS

Joj, propadoh.

815

Palestro moja, Ampelisko, čekajte,
ja vratit ću se. (Robovima)

Svi su isti lopovi.

Vi otimate moje, a ti, Harmide,
da me ne vode, ne dopusti.

PLEUSIPID

Hajdemo

do krvnika!

LABRAKS

Moj goste!

HARMID

Nisam više tvoj,

i odbijam ja tvoje ugošćavanje.

820

LABRAKS

Zar prezireš me?

HARMID

Na led idem jedanput,

a neću dvaput.

LABRAKS

Nek te kazni Zeus bog.

HARMID

I tebi isto želim.

(Pleusidip i Labraks odlaze)

Čovjek se u zvijer
ponekad mijenja, a svodnik u goluba.
Taj golub doskora će golubarnik dobiti
i tako stечi svoje gnijezdo, zatvor svoj.
A ja ću krenut za njim i to odmah, sad,
da, ako treba, svjedočim što traži sud.

825

IV. ČIN

1. prizor

Demones

DEMONES

Učinio sam dobro što sam u pomoć
tim djevojkama pritekao. Dobro je!
Ko štićenice obje one moje su.

830

Znam, moja žena pazi, vreba na moj mig
da ne bih kojoj od njih dao kradom znak.
Šta radi sada, zanima me, Grip, naš rob.
U zoru ranu, još svanuo nije dan,
otputio se na more u robolov.

835

Pametnije bi sigurno uradio
da spava. On je u ribolov pošao
i mreže ponio je sa sobom, a nevrijeme
polupalo je, rastrgalo kućni krov
i s vjetrom stuklo prastari na krovu crijeplj.

840

Još sada je na moru uzburkani val.
Što mrežom zgrabi danas i donese Grip,
sve ribe može ponijet na svoj mali prst.
No žena me na obrok hrane poziva.
Od njene vike ostati ću posve gluhi
pa zato odmah odilazim u svoj dom.

845

2. prizor

Grip

GRIP

Zahvaljujem se Neptunu. Taj dobri bog
nastanio je more, raznih riba rod,
dozvolio mi da uhvatim bogat plijen,
neobičan i težak kao nikad još.

850

Odlučio sam noćas žrtvovati san
i nisam htio na počinak, radije sam
u lov pošlo uloživši golem trud
da moga gospodara ko sirotinju
i sebe samog pomognem i smanjam zlo,
tu štetu od oluje. Nisam bio lijep

855

jer mrzim toga koji izbjegava rad
i svoju dužnost, tako kako traži red,
ne vrši taj zadatke i zanemari
sve, a dobitak ode. Ne čekam ni tren
da moj gospodar izda neku zapovijest.
U moru ovo nadoh, ne znam što je to.
Čak zlato može biti. Mrežom izvukoh
ko težak teret. Nitko nije vidio
što izvlačim. I to je dobra prilika
da pretor, a to znači naša gradska vlast,
oslobodi me da ne budem više rob.
Mom gospodaru ulov ču pokazati,
za srebro ču slobodu steći lukavo.
I kупit ču si zemlju, roblje, kuću-dom
pa bacit ču se odmah na trgovinu
i domala ču biti bogat kao kralj.
I odmah zatim nabavit ču velik brod
pa ko Stratonik, velik pjevač-umjetnik,
iz jednog grada vozit ču se u drugi.
A kad mi ime jednom slavno postane,
od novaca ču sagraditi velik grad
i nazvat ču ga po imenu svome Grip,
osnovat ču i državu kao velik car.
Ovakve misli raspreda u glavi um.
A taj ču kovčeg sačuvati. A ja kralj
zalijevat ču dotada octom skromni smok.

860

865

875

880

3. prizor
Trahalion, Grip

TRAHALION

Hej, stani!

GRIP

Zašto?

TRAHALION

Dok uže iz broda tog
zamotam, to, što vučeš.

GRIP

Nemoj, pusti me!

TRAHALION

Ne, pomoći ti kanim! Znam da pošten rad,
što uložim, taj ne propada uzalud.

885

GRIP

Oluja jučer, nevrijeme pa vjetar, grom
i ribe nema jer je ulov bio loš.
Gle praznu mrežu vučem, bijedan ulov taj.

890

TRAHALION

Za ribu ne marim, a s tobom bih govorio.

GRIP

Za razgovor mi nije stalo.

TRAHALION

Neću ti
dozvoliti da odeš. Ostaj!

GRIP

Čuvaj se.

Zašto me zadržavaš?

TRAHALION

Čuj!

GRIP

Ne slušam.

895

TRAHALION

Zeus mi je svjedok da ćeš slušati.

GRIP

Pričaj mi
o tome poslije.

TRAHALION

Vrijedi čuti odmah sve.

GRIP

Govori, što je!

TRAHALION

Oko sebe pogledaj!

Zar nema nikog?

GRIP

Da li me to zanima?

TRAHALION

Dakako! Dobar savjet uvijek pomaže,
i tebi, svakom. Poštenu mi zadaj riječ!

900

GRIP

Riječ? Vrijedi! Tvoju tajnu ču sačuvati.

TRAHALION

Sad slušaj! Vidio sam jednu krađu. Znam gospodar tko je, kom je ukradena stvar. Pronaći tata moram, onda ču se s njim ovako dogovorit: „Daj polovinu pa neću reći vlasniku tko li je taj tat.“ Taj još mi do sad nije odgovorio. Polovinu nek dade. To je pravedno.

GRIP

Još više od tog. Vlasniku ču javiti i odati tog tata.

TRAHALION

Tvoj savjet slušat ču pa stoga reci. Zar se ovo na tebe ne odnosi?

GRIP

A što to?

TRAHALION

Znam kom pripada.

GRIP

Kad ribu uhvatim, tad mogu je na trg dopremiti i prodat jer ona moja je i ja uhvatih. E pa to je jasna stvar. Sve more zajedničko je.

TRAHALION

U tome slažem se jer kad je more zajedničko, onda je i kovčeg nađen u moru. Bar jasno je.

GRIP

Ribari bi mogli nositi na trg, a nitko ne bi kupovao rekavši da kupcu dio ribe mora pripasti, kad zajedničko more svima pripada.

TRAHALION

Bezobrazan si, kad to uspoređuješ. U moru ribe s kovčegom. To nije ista stvar!

GRIP

Kad mrežu bacim u more i udicu, štogod zahvatim, vučem i izvlačim van.

905

910

915

920

925

I to je moje. I mrežom i udicom, što uhvatim.

TRAHALION

Ne, nije tako nikako jer možeš posudu izvući.

GRIP

Vidi lukavca!

930

TRAHALION

Još nikad takvo nešto nisi vidio da lovi kovčeg tko i odnosi ga na trg jer kovčeg kao riba nema krljušti.

GRIP

Po zvanju ribar sam, zato rijetko što u mrežu hvatam osim raznih riba plijen.

935

TRAHALION

Taj kovčeg nemoj mijenjati u riblji rod. Što mijeshaš kovčeg s ribom? Ti si stvarno lud!

GRIP

Mudrače, zdravo!

TRAHALION

Ništa odnijet ne smiješ, dok netko ne prosudi što je pravedno. A kakvu boju ima, reci, ulov tvoj?

GRIP

Ovakav ulov nekada je posve žut, od kože, ponekad crvenkast ili crn.

TRAHALION

Zar misliš da si zdrav?

GRIP

To jesam! Pustiti taj kovčeg neću.

TRAHALION

Dodaj samo riječcu dvije i odmah ču ti jakom pljuskom odbit nos i ispit ču ti pogantu, znaj, cijelu krv.

GRIP

Dotakni me se! Položit ču te na tlo. No, želiš li se tući?

940

945

TRAHALION

Radije dijelim plijen.

GRIP

Ne, nego pljusku dobit ćeš, i bit će zlo.

TRAHALION

Ne, radije ništa. Ja ču ovdje čuvat brod.
Ne idi. Ostaj!

950

GRIP

Ako si prvi veslač ti,
tad ja sam nadkormilar. Brodsko uže, daj
daj, pusti!

TRAHALION

Pusti kovčeg, ja ču uže.

GRIP

Ne,
obogatit se ne ćeš danas ni za trun.

TRAHALION

Daj dio moj da o tom ne odluči sud.

955

GRIP

To što iz mora izvukoh?

TRAHALION

Uz sam sam žal
promatrao što radiš.

GRIP

Moj zanat takav je

TRAHALION

A ako dođe gospodar, ma bio tko,
zar neće smatrati da sam kao i ti tat?

GRIP

To neće.

TRAHALION

Nevaljalče, tu ostani, znaj
da nisam lopov i ja, ako sam ti drug.

960

GRIP

Ne poznajem te naše gradske zakone,
tek kažem da je moje.

TRAHALION

A ja: moje je.

GRIP

A ipak ostaj, kad ja više ne znam sam,
da nisi ni moj pravi sudrug niti tat.

965

TRAHALION

No kako?

GRIP

Pusti mene. A ti sam svoj put
prinadi šutke. Ti me nećeš nikome
odavati i neću dat ti ništa baš.
Ti šuti, ja ču mrmljati. To je najbolje!

TRAHALION

Usuđuješ se uvjete postavljati?

970

GRIP

To, da! Otiđi, ne dosaduj!

TRAHALION

Uvjet moj,
ded počekaj i poslušaj!

GRIP

Iznesi ga!

TRAHALION

Zar poznaješ u okolici nekoga?

GRIP

Da, svoje susjede.

TRAHALION

A gdje tu stanuješ?

975

GRIP

Daleko dolje na polju. I nisam sam.

TRAHALION

U tome kraju da li cijeniš čiji rod?

GRIP

Popusti malo uže pa da promislim.

TRAHALION

Nek bude!

GRIP

Sjajno. Stigao je meni spas.
 Sad posve sigurno je. Sve je moje, sav moj plijen.
 Ko suca gospodara mog je pozvao
 označio u našoj kući. Od njeg ni groš
 još nisam nikad izgubio. Ne zna on
 da povoljno je za mene. Ded, hajdemo,
 daj, do njeg da donese dobru presudu.

TRAHALION

Što dakle?

GRIP

Znadem da je moje mišljenje
 o tome točno. Radije ču pak na sud
 i neću se potući s tobom.

985

TRAHALION

Dobar si!

GRIP

Ne poznajem tog čovjeka što ima sud
 i mišljenje odlučit, a ipak poznajem
 tog, koji će mi postat poznat, pravedan i drag.
 No ne bude li tako, on je tuđin stran.

990

4. prizor

Demones, Palestra, Ampeliska, Grip, Trahalion

DEMONES

(Palestri, Ampeliski)

Kolikogod vam, žene, želim pomoći,
 a treba, ipak nešto malo me je strah
 da moja žena iz kuće me otjera
 što tobože pred njenim očima u dom
 naš dovodim vas ko inoče. Bolje je
 što kao pribjegarke zagrliste božji hram
 Venerin.

995

PALESTRA, AMPELISKA

Da! Oh, jadne li smo, propale!

DEMONES

No ne bojte se! Donijet ču vam ipak spas.
 (Turlationu i Sparaksu)
 A što me vas dvojica slijedite čak amo van?
 Dok prisutan sam, ne bojte se nasilja.
 Otiđite oba kući bez brige.

1000

GRIP

O gospodaru, zdravo!

DEMONES

Zdrav bio! Kako je?

TRAHALION

Zar tvoj je ovaj rob?

GRIP

Pa tog me nije stid.

TRAHALION

(Gripu)

Ja s tobom ništa nemam.

(Demonesu)

Krasno, prekrasno!

1005

DEMONES

Što znači to?

TRAHALION

Da najveći je lopov on,
 tvoj rob. I slomio bih njemu svaku kost.

DEMONES

Zbog čega svađate se?

TRAHALION

Odmah. Reći ču.

GRIP

I ja ču reći.

TRAHALION

Na meni je sada red
 da kažem.

GRIP

Ako te je samo malo stid,
 udaljiti ćeš se.

DEMONES

Gripe, daj ušuti već.

GRIP

Da ovaj prvi zbori?

DEMONES

(Trahalionu)

Slušaj, zbori ti!

1010

GRIP

Zar strancu kaniš dopustiti prvu riječ?
A svome robu ne?

TRAHALION

Ja samo kažem to
da ovaj lopov ima kovčeg.

GRIP

Ne, nemam ga!

1015

TRAHALION

Ti niječeš ono, što promatrah očima?

GRIP

Da imam ili nemam, tuđu brineš skrb.
U poslove se moje miješaš.

TRAHALION

S pravom ili nepravom,
to treba znati.

GRIP

Sigurno da nisam kriv,
u mojoj mreži uhvatih, pa s pravom to
zaslužih, dakle pripada mi ulov sav
i zato nisam zaslužio mučan križ.

1020

TRAHALION

Dogodilo se kao što govorim ja.
Šta kažeš?

GRIP

Neka stane dok ja govorim.

DEMONES

Šta dakle hoćeš? Hajde pa objasni sve!

1025

TRAHALION

Iz kovčega za se dio stvarno ne tražim
i ne tvrdim da pripada mi. No u njemu
postoji kutijica mlade djevojke
i dokaz da je rođena ko slobodna.

DEMONES

Ti očito mi pričaš o zemljakinji
toj mojoj?

1030

TRAHALION

Da! A zvečka u toj kutiji

i igračke dokazuju da njen je rod
i roditelji slobodni i ugledni.
Po igračkama roditelje pronaći
bez poteškoća može.

DEMONES

Dat će, dobit će
taj dokaz.

1035

GRIP

Neću dati, neću nikada.

TRAHALION

Tek zvečku tražim i kutiju da je daš.

GRIP

Što ako su od zlata?

TRAHALION

Zlatom će se, da,
svo zlato, srebro srebrom mijenjat.

GRIP

Najprije
da vidim, daj, a zatim još i kutiju.

1040

DEMONES

Ušuti! (Trahalionu) A ti priču svoju nastavi.

TRAHALION

Umoljavam vas, smilujte se djevojci
čak ako – u to sumnjam – kovčeg pripada
zlom svodniku. Zaslужila je barem to.

GRIP

Gle, kako vreba lopov!

TRAHALION

Daj da nastavim.

1045

U slučaju da kovčeg tatu pripada,
pokaži djevojkama njegov sadržaj.

GRIP

No pokažem li djevojkama sadržaj,
što mogu reći one, izmisli laž
i sve je moje svaka od njih reći će.

1050

DEMONES

Ti misliš da ko lopov živi čitav svijet.

Ti, Gripe, čekaj. (Trahalionu) A što želiš s riječju dvije?

TRAHALION

To da je Ampeliska bila oteta
još kao dijete u Ateni.

GRIP

Nema to
baš ništa s kovčegom.

TRAHALION

A nije dosta dan
da sve ponovim.

DEMONES

Brže reci sve što znaš.

TRAHALION

U kovčegu će kutija od drveta
objasnitи o djevojci i njezin rod
dokazati će.

GRIP

Ubio te Zeus bog
Te djevojke i nisu nijeme, moći će
sve reći.

1055

TRAHALION

To je vrlo dobro poznato
da žene šutnjom više nego riječima
progovore.

GRIP

Po tome nisi ni ti muž,
ni žena nisi.

TRAHALION

Zašto?

GRIP

Kad ti govorиш,
ni kada šutiš, nisi dobar. S njima ču
riječ progovorit.

DEMONES

Reci samo jednu riječ,
nos ču ti razbit.

TRAHALION

Kako rekoh upravo,
naredi da se vrati cijela kutija.
Pa ako traži, nagradu će dobiti.

GRIP

Na mojoj strani vidiš da je istina
pa zato tražim nagrade polovinu.

1070

TRAHALION

I tražim.

GRIP

Znaj da ništa nećeš dobiti,
a vrebaš kao jastreb.

DEMONES

Zar da činim zlo.

GRIP

Progovori li on, tad zborit ču i ja,
a ako šuti, šutjet ču. Da govorim
dozvolite!

1075

DEMONES

Da vidim kovčeg.

GRIP

Dobro, dat ču ti,
a ako ništa nema, ti ćeš vratiti.

DEMONES

Da!

GRIP

Daj! Dovrši!

DEMONES

Slušajte me obje sad,
Palestro, Ampelisko. U njem je kutija?

PALESTRA, AMPELISKA

Da!

GRIP

Gle, nisu vidjele, a ipak govore
da njihovo je. Propao sam, jadan ja!

1080

PALESTRA

U tom kovčegu mora biti kutija,
od drva mora biti. Izbrojti ču sve,
sav sadržaj, a da u nju ne gledam.
Pa ako slažem, onda ono unutra
sve vaše je. No ako li je istina,
tad vratite mi moje

1085

DEMONES

To je pravedno.

Bar tako mislim.

GRIP

Nije pravo nikako!

Po mojem nije pravo. Ako pogodi
ko vještica, tad nepravedno steći će.

DEMONES

Tu prevare ne može biti. Otvaraj!

GRIP

Pa to je isto. Kutijicu vidim, zlo,
zlo za mene.

DEMONES

Hajd, reci, da li to je ta!

PALESTRA

Tu kutija je! Za svoj sad ču saznat rod.
U kutiji toj moja nada čeka sve.

GRIP

No mislim da je neki bog na mene ljut,
kad zatvara ti roditelje u taj kut,
u kutijici čuva. To je neka laž.

DEMONES

Ovamo pridi, Gripe, o tebi je riječ,
a, djevojko, izdaleka ti nabroji sve,
no ako pogriješiš čak u bilo čem,
od svega ništa nećeš dobit.

GRIP

Pravo je!

TRAHALION

Ti šuti, ti si gad.

DEMONES

Prozbori djevojko,
a ti pripazi Gripe!

PALESTRA

Igračke su tu,
i zvečka.

DEMONES

Vidim

1090

1100

GRIP

Izgubih već prvi boj,
a dalje ne pokazuj.

DEMONES

Kakav im je lik
i izgled igračaka, kaži redom sve!

PALESTRA

Mač zlatni ima natpis.

DEMONES

Kakav natpis, znak?

PALESTRA

Mog oca ime. Zatim sjekirice dvije.
I tu je natpis. Piše ime majčino.

DEMONES

Ded, reci ime oca svoga.

PALESTRA

Demones.

DEMONES

Ponadao bih se... a ime majčino?

PALESTRA

Dedalis.

DEMONES

Bozi, sretan sam i presretan.
Na sjekirici kažeš?

PALESTRA

Da!

GRIP

Ja propadoh.

DEMONES

Svi bozi pomogli ste. To je moja kći.

GRIP

Ne protivim se. (Trahalionu) Trebao si gledati
svud naokolo, da li promatra me tko,
dok mrežu vukoh.

PALESTRA

Zatim srebrn mali srp,
dvije narukvice i prasence.

1105

1110

1115

GRIP

Nek te nosi vrag
i krmaču i prasce.

PALESTRA

Zatim mali broš,
to otac mi je dar za prvi rođendan
poklonio.

DEMONES

U njen ču pasti zagrljaj.
Ne mogu čekat jer sam posve siguran.
O, zdravo kćeri. Ja sam pravi otac tvoj,
taj što te rodi i stvori na ovaj svijet.
Da, Demones sam ja, a majka Dedalis,
a ovo tu je naša kuća i naš dom.

PALESTRA

Moj oče, bio zdrav, neočekivan, drag.

TRAHALION

Toliku sreću vidjeti je silna slast.

DEMONES

Ponesi kovčeg, Trahalione, u kuću!

TRAHALION

(Gripu)

Za tvoju zloću to je prava nagrada
i čestitam ti takav uspjeh, bijedan, loš!

DEMONES

U kuću hajdmo brže, draga moja kći,
da majka postavi ti mnoga pitanja,
da bolje te upoznam.

PALESTRA

Ampelisko, daj
uniđi!

AMPELISKA

Ljube te i vole bozi svi.

GRIP

Ko zločinac sam jutros izvadio taj
iz mora kovčeg. Zašto odmah ga u kut
ne sakrih negdje tajno, bijah posve sam?
Vjerovah da ču s njime miran steći plijen 1140
iz nemirne oluje što se prošlu noć
izdivljala. U njemu smatrash blaga sveg

1120

1125

1130

1135

1140

imade dosta, zlata, srebra. Bolje je
da kradom odem, da se negdje sakrijem,
dok ne mine me tuga i gorčine bol.
(Odilazi)

1145

V. ČIN

1. prizor
Demones

DEMONES

O bozi, koji čovjek može sretniji
na svijetu biti od mene? Pronađoh kćer
u trenu. Tako meni sad je Zeus bog
poklonio neočekivan, dragi dar
i ovim činom ispunio želje sve.

1150

Još jutros se ne nadah i ne vjerovah
da pronaći ču ljubljenu i dragu kćer.
Zar nešto takvo može biti? Udat ču
nju za mladića iz dobre obitelji,
Atenjanina. On je čak naš dalek rod.
Da brže amo dođe poslah roba svog
nek potraži ga, nađe, potrči na trag.
No on još nije otisao, čudi me.
Da, k vratima ču prići. A što vidim tu?
To žena grli nju, predragu našu kćer,
Obujmila je u nježnosti njezin vrat.

1155

2. prizor
Demones, Trahalion

DEMONES

Tih poljubaca i grljenja nek je kraj
i nježnosti svih, ženo. Treba spremiti
za bogove u kući bogat žrtven dar
jer umnoži nam porodicu kućni lar,
Ta kod nas ima janjaca i prasadi
za žrtvu dosta. Zašto naš Trahalion,
zbog čega kasni? Evo baš izlazi van.

1160

TRAHALION

Gdje god on bio, dovest ču ga, naći ču,
ovamo Plesidipa.

1165

DEMONES

Deder, reci mu
sve ovo oko kćeri. Neka pusti sve,
tu neka dođe.

1170

TRAHALION

Bit će, kako kažeš ti.

DEMONES

Za ženu dat ēu njemu kćer, to reci mu.

TRAHALION

Dakako!

DEMONES

Reci da mu oca dobro znam
i da smo daljnji rod.

TRAHALION

Dakako!

DEMONES

Žuri se!

1175

TRAHALION

Dakako!

DEMONES

Nek za večeru se brinu svи.

TRAHALION

Dakako!

DEMONES

Sve dakako?

TRAHALION

Da, dakako, da!

No da li to što želim tebi reći znaš?
Slobodu si mi, sjećaš li se, kao dar
obećao poklonit na današnji dan.

1180

DEMONES

Dakako!

TRAHALION

Pa zamoli Pleusidipa sam
slobodu da mi dade.

DEMONES

To, dakako, da!

TRAHALION

I nek za to zamoli ga tvoja kć.

DEMONES

Dakako!

TRAHALION

I Ampeliska da se uda za mene
slobodu čim postignem.

DEMONES

Da, dakako, da.

1185

TRAHALION

I da mi bude zahvalan za taj moj čin.

DEMONES

Dakako!

TRAHALION

Sve dakako.

DEMONES

Da, dakako, da!

Zahvalnost dugujem ti. Pohitaj u grad
i vrati se.

TRAHALION

Dakako, brzo vraćam se,
a ti pripremi potrebno.

DEMONES

Dakako, da!

Dakako ova riječ mi posve probi služ.
Štogod mu kažem, odgovara: Dakako, da!

1190

3. prizor

Grip, Demones

GRIP

Da l' mogu, Demonese, reći koju riječ?

DEMONES

A što to, Gripe?

GRIP

O kovčegu bit će zbor
jer pametan si pa ćeš sačuvati dar,
taj što ti posla milosrdan Neptun bog.

1195

DEMONES

Ti misliš to što tuđe je da s pravom ja,
po pravdi uzmem?

GRIP

To što u moru uloviš?

DEMONES

To pripast mora onom što ga izgubi
i nije pravo da ti tuđe pripadne.

GRIP

Zbog siromaštva ti si pošten.

DEMONES

O Gripe, Gripe moj,
 u ljudskom vijeku i životu mnoge se
 i mreže a i zamke nađu, iskvare,
 zavedu ljude da lakomi postanu
 i tuđe uzmu. Onaj koji razumno
 i ljudski živi, taj što, što je stekao,
 nek u poštenju i uživa blago sam.
 No Demones to tuđe neće, ne mari
 i tuđe blago ne kani prisvajati
 i tako teško teretiti savjest sam.

1200

GRIP

Baš slično pisci komedija često put
 ovakve misli raspredaju. Plješču im
 svi gledaoci. Kad se vrate u svoj dom
 za upute ne mare.

1210

DEMONES

Idi u kuću!
 Jezičinu obuzdaj i pričuvaj se
 jer ne kanim ti ništa dati. Uzalud
 na prevaru me mamiš.

GRIP

A ja bogove
 sve molim da štogod je sad u kovčegu,
 i zlato, srebro, da se pretvori u prah.
 (Odlazi)

DEMONES

Gle, nepoštena roba! Tko takvoga sluša glas
 i savjet, taj će zadržati bogat plijen.
 A plijenom svojih strasti postat će i sâm
 jer jedan plijen će dovesti i drugi plijen.
 Unutra idem da pripremim žrtven dar,
 a zatim ćemo večeru na vrelu peć
 da se ispeče stavit. Tako traži red.

1220

4. prizor

Pleusidip, Trahalion

PLEUSIPID

Trahalione, sada dragi dobri moj,
 moj slobodnjače, ded ponovi, reci sve,
 Palestra roditelje našla je?

1225

TRAHALION

Da! Našla je!

PLEUSIPID

Zemljakinja je moja?

TRAHALION

To prepostavljam.

PLEUSIPID

I udat će se za mene.

TRAHALION

To pomislijam.

PLEUSIPID

I mislim da će je već danas dobiti?

1230

TRAHALION

Da, pomislijam.

PLEUSIPID

Da ocu odmah čestitam
 na tome?

TRAHALION

Možeš.

PLEUSIPID

A majci?

TRAHALION

Da, majci, da!

PLEUSIPID

Šta dakle smatraš?

TRAHALION

Smatram da ispituješ.

PLEUSIPID

Koliko smatraš?

TRAHALION

Smatram.

PLEUSIPID

Nemoj stalno smatrati.

TRAHALION

Ja smatram.

PLEUSIPID

Što da potrčim?

TRAHALION

Smatram, prihvaćam. 1235

PLEUSIPID

A da ovako sporo idem?

TRAHALION

Prihvaćam.

PLEUSIPID

I hoću li je spasit tako?

TRAHALION

Prihvaćam.

PLEUSIPID

A njenog oca?

TRAHALION

Isto tako prihvaćam.

PLEUSIPID

A majku zatim?

TRAHALION

Prihvaćam.

PLEUSIPID

A poslije tog?

Da oca zagrlim?

TRAHALION

Odbijam.

PLEUSIPID

A majku, ha?

TRAHALION

I to odbijam.

PLEUSIPID

A nju samu?

TRAHALION

Odbijam!

PLEUSIPID

Baš nestretan sam. Odbija, što želim ja.

TRAHALION

Zdrav nisi, za mnom podi!

PLEUSIPID

Onda vodi me,
moj zaštitniče! Kamo hoćeš, vodi me!*5. prizor*

Labraks

LABRAKS

Nesretnijeg od mene ne poznaje svijet
ni većeg bijednika. Pleusidip me na sud
odvede, a Palestru uzeše mi, propadoh,
izgubih sve. Svi ljudi misle obično
da svodnici su za veselje rođeni
pa ako od nas svodnika propadne tko,
svi raduju se. Ipak u Venerin hram
po onu drugu idem. Odvest ću je ja,
ta druga jedina mi još preostaje.

1245

1250

6. prizor

Grip, Labraks

GRIP

(Ljudima u kući)

Do večeri ja više neću biti živ,
ne povrate li meni kovčeg.

LABRAKS

Takve riječi napinju mi sluh
i uši.

GRIP

Kanim objaviti oglas vijest
da k meni, Gripu, dođe, koji kovčeg svoj
izgubio je i zlata i srebra pun.

1250

LABRAKS

Taj, Herukla mi, zna tko ima kovčeg moj,
ovako mislim, neka dođe, čekam ja.

1265

GRIP

(Nekome u kući)

Što pozivaš me? Moram tu pred vratima
od rđe očistiti broš jer nije ukras taj
od željeza. I što ga više otirem,
sve jače se rumeni crvenkasto-žut.

LABRAKS

Zdrav bio, momče!

GRIP

Neošišana glavo, ti,
bog čuvao te!

1270

LABRAKS

Što to radis?

GRIP

Tarem to.

LABRAKS

A tvoje zdravlje?

GRIP

Tvoje? Želiš jedan lijek?

LABRAKS

Od zadnje riječi izmjeni tek slova dva.

GRIP

Lijek jedan, a dva slova? Znači bijedan baš.

LABRAKS

Pogodio si, bijedan, prosijak.

GRIP

Što ti je?

1275

LABRAKS

Okupah se u moru prošle noć. Brod
potopio se moj, a ja izgubih sav
imetak.

GRIP

Kakav?

LABRAKS

Kovčeg zlata, srebra pun.

GRIP

A da li znadeš svaki komad, svaku stvar
u kovčegu?

LABRAKS

Šta vrijedi! Ode sve na dno!

1280

GRIP

Šta onda, ako ga je netko našao
taj kovčeg? A ja nalaznika znam.
Ded reci da prepoznam kovčeg, reci znak!

LABRAKS

U kesi novca bješe zlatna osamsto,
a filipovih mina sto zasebno još.

1285

GRIP

(Za sebe)

Golema vrijednost! Zaslужit ću nagradu.
Da, to je njegov kovčeg. (Glasno) Dalje nabraj!

LABRAKS

Od srebra talenat posebno u kesi još
pa onda zlatna čaša, prsten, veći vrč.

GRIP

Bogatstvo silno!

LABRAKS

Sad sam siromah i jad!

1290

GRIP

Koliko bi mu dao, ako nađe tko.
koliku svotu novaca ili kakav dar?

LABRAKS

Tri stotine.

GRIP

To trica je.

LABRAKS

Četiristo.

GRIP

Malenkost!

LABRAKS

Petsto.

GRIP

Bijeda!

LABRAKS

Čak šeststotina.

GRIP

Koješta!

LABRAKS

Punih dat ču sedam stotina.

1295

GRIP

Ta vrela usta odmrzni!

LABRAKS

Do tisuću.

Povisit ču.

GRIP

Ti sanjaš.

LABRAKS

Ništa neću još
dodavati.

GRIP

Zar ništa? Dakle ovo čuj!

LABRAKS

No, tisuću i sto ti hoćeš?

GRIP

Ne trabunjaj mi.

LABRAKS

Koliko, reci, tražiš?

GRIP

Velik talenat,
a ne smije ni sitan obol manjkati.
Što kažeš dakle?

1300

LABRAKS

Dobro! Znači pristajem.

Da, hoću!

GRIP

Dođi do oltara Venere!

LABRAKS

Što god zaželiš, naredi mi.

GRIP

Dotakni
taj oltar Venerin i zakuni se!

LABRAKS

Na što?

1305

Na što da se zakunem?

GRIP

Na to što navodim.

Na oltar ruke!

LABRAKS

Evo!

GRIP

Da ćeš dati mi
taj novac čim u ruke kovčeg dobiješ.

LABRAKS

Nek bude!

GRIP

Zovem za svjedočke Veneru
Kirenjanku. Ponavljam za mnom riječ po riječ.

1310

LABRAKS

Da, hoću! Zovem za svjedočke Veneru
Kirenjanku.

GRIP

Taj kovčeg što odnije brodolom...

LABRAKS

Već ponavljam. Taj kovčeg što odnije brodolom...

GRIP

I nađem nedotaknut sa bogatstvom svim
i zlatom, srebrom u moj posjed vraćen sav...

1315

LABRAKS

I nađem nedotaknut sa bogatstvom svim
i zlatom, srebrom u moj posjed vraćen sav.

GRIP

Ponovi sa mnom zajedno tu zakletvu!

GR, LABRAKS

I dat ću odmah velik srebrn talenat.

GRIP

No prevariš li, nek te kazni Venera,
upropasti te vječno i da propadneš.

LABRAKS

Nek svodnici svi propadnu baš posvuda.

GRIP

Sve bit će tako. Pazi, ne pogazi riječ!
Tu čekaj! Starca izvest moram odmah van,
a ti ćeš kovčeg dobit za trenutak dva.
(Ulazi u kuću)

LABRAKS

Čim dobijem svoj kovčeg, neću niti groš
pokloniti mu. Ta nisam zakleo se ja,
no jezik moj. A bolje je da ušutim
jer eno Grip izvodi našeg starca van.

7. prizor

Grip, Demones, Labraks

GRIP

(Demonesu)

Ovamo dodi! Neki kovčeg leži tu.
Da tu je. Ni moj nije, ali niti tvoj.
Tvoj ako je, ti uzmi ga i nosi ga
u njemu štogod nalazi se, nitko još
ni dotakao nije se.

LABRAKS

O bozi svi,
taj kovčeg meni pripada.

DEMONES

Zar on je tvoj?

LABRAKS

Još pitaš? Moj je, svjedok mi je Jupiter.

DEMONES

U dobrome je stanju. Manjka kutija

1320

1325

1330

1335

sa zvečkom i po zvečki a i igrački
pronađoh svoju dragu izgubljenu kćer.

LABRAKS

Kćer?

DEMONES

Da, Palestru moju kćer, jedini rod.

LABRAKS

Toliko bolje. Radujem se. Prekrasno!

1340

DEMONES

Ja tebi ne vjerujem.

LABRAKS

Nijednoga obola
za kćer ne tražim. Poklanjam ti kao dar.

DEMONES

Poštenja takvog nema!

LABRAKS

Pošten si i ti.

GRIP

Zar imaš kovčeg?

LABRAKS

Imam!

GRIP

Ded požuri se!

LABRAKS

A zašto da se žurim?

GRIP

Vrati novac moj!

1345

LABRAKS

Kad nisam ništa dužan, neću ništa dat.

GRIP

Da nisi ništa dužan? Isplati brže dug.

LABRAKS

To jesam, neću.

GRIP

A ti si se zakleo.

LABRAKS

Da zakleo se jesam. A ako još zatreba,
još ču se zakleti da nešto ipak dobijem,
a ne da gubim.

1350

GRIP

Onda daj mi talenat,
krivokletniče.

DEMONES

(Gripu)

Zašto je obećao
taj talenat?

GRIP

On, ako kovčeg vratи čvrst,
obeća zaklevši se srebrn talenat.

LABRAKS

Daj suca koji će prosuditi za tren,
na zakletvu sam tvojom zlobom natjeran,
a godina još nemam dvadeset i pet.

1355

GRIP

(Pokazuje na kovčeg pred Demonesom) (Promatra Demonesa)
Pa uzmi ovog! Zašto ne bi uezio?

LABRAKS

Taj ne treba mi. Ne, ja želim drugoga.

1360

DEMONES

(Labraku)

Dopustit neću da ga prije presude
odneses. Da li novac ti obećaše?

LABRAKS

To jesam!

DEMONES

Što si robu obećao mom,
ja imam na to pravo. Svodnik zbori laž.

GRIP

Tog čovjeka si našao da prevariš,
a s takvom mišlju zanosiš se, platit ćeš
taj talenat. (Demonesu) A ja ču predat ovome
slobodu da mi dade, da ne budem rob.

1365

DEMONES

Dobrohotan sam bio, mojom zaslugom
sačuvah ti u kovčegu sav sadržaj.

1370

GRIP

A i po mojoj zasluzi.

DEMONES

Ta kovčeg rob
pronađe moj. A ja ga sačuvah za vijek
uz velik trošak.

LABRAKS

Ja ti se zahvaljujem
O talentu sad ne moramo pričati.

GRIP

Taj talenat ćeš dati meni.

DEMONES

Šuti već!
Zar nećeš šutjet?

GRIP

Izgubio svoj sam pljen.

DEMONES

Još reci jednu riječ pa znat ćeš što je štap.

GRIP

Ušutjet neću dok ne primim talenat.

LABRAKS

(Pokazuje na Demonesa)
Taj za tebe ne brine, šuti!

DEMONES

(Labraku)

Ovamo

pristupi!

LABRAKS

Neka bude!

GRIP

Nemoj mrmljati,
govori glasno, šaputanje ne volim.

1380

DEMONES

(Labraku)

Hajd priznaj mi koliko si isplatio

za Ampelisku. Svtou!

LABRAKS

Ravno tisuću
izbrojih.

DEMONES

Dobru cijenu! Dat ču hoćeš li?

LABRAKS

Da, hoću!

DEMONES

Talenat na dijela ravna dva
podijelit ču.

LABRAKS

Pa dobro!

DEMONES

Uzmi pola ti
da Ampelisku oslobodiš.

LABRAKS

Slažem se.

DEMONES

Za drugu polovinu neka bude Grip
osloboden jer veoma je zaslužan
što pronađen je kovčeg, a i moja kći.

LABRAKS

To dobro radiš. Mnogo hvala!

GRIP

(Približava se)

Kad ču svoj
novac primit?

DEMONES

Gotova je ova stvar.

Već imam novac.

GRIP

Ja bih više volio
da imam ja.

DEMONES

De, prestani trabunjati.
A zakletvu češ ispuniti!

1385

GRIP

Propadoh!

Već drugi put sam propao u isti dan.

1395

DEMONES

Na večeru otidi k nama, svodniče!

LABRAKS

Neka bude tako!

DEMONES

Unutra me slijedite!
(Gledaocima)

I vas bih zvao, gledaoci, nemam što
da ponudim vam. Ako toj komediji
vi zaplješčete, za petnaestak godina
naljuljat ču vas do besvjести redom sve.
A vas dvojica uđite na večeru!

1400

GRIP

Nek bude! (Gledaocima)
A vi, gledaoci, plješčite!

Svršetak

Prepjev Branimir Žganjer